

Bilag.

De samvirkende Købmandsforeninger
i Danmark.

København, den 28. Januar 1939.

Til Folketingsudvalget vedrørende Forslag til Lov om Tillæg til Lov
Nr. 121 af 9. April 1936 om Foranstaltninger vedrørende Land-
brugets Gæld.

Undertegnede Handelshovedorganisation, hvis Medlemmer er Købmænd overalt paa Landet og i samtlige Provinsbyer, tillader sig herved at fremsætte følgende Bemærkninger over for det ærede Udvalg i Anledning af Landbrugsministerens under 13. Januar d. A. i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 121 af 9. April 1939 om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld:

ad § 2. Organisationen har bemærket, at det i Forslaget foreslaas, at der i Lovens § 2, Stk. 1, indsættes Ordet „effektiv“ foran Ordet Gæld. Vi forstaar meget vel den Begrundelse, der i Bemærkningerne til Forslaget gives herfor, men paa den anden Side forekommer det os, at det i mange Tilfælde vil være vanskeligt at finde faste Kriterier for, hvornaar et Krav, som det udtrykkes i Bemærkningerne, kan siges at være afskrevet eller opgivet. Vi beder derfor det ærede Udvalg velvilligst overveje, om man ikke vil kunne finde en anden Udtryksmaade, der vil skabe Garanti for, at der ikke opstaar Vilkaarlighed i Praksis ved Afgørelsen af det foreliggende Spørgsmaal. Vi tillader os at gaa ud fra, at det ærede Udvalg er enig med os i, at alene den Omstændighed, at en handlende har anset det for tvivlsomt, at han kan faa sit Tilgodehavende ind hos en nødlidende Landbruger, ikke er tilstrækkeligt til, at man anser Kravet for afskrevet eller opgivet.

ad § 4. Organisationens maa anse den foreslaaede Skærpelse af Betingelserne for, at en Landbruger, der har opnaaet Gældssaneringslaan, kan behæfte sin Ejendom, for betænkelig, baade set fra Landbrugets og dets Leverandørers Synspunkt. Vi er af den Formening, at den nugældende § 8 skaber tilstrækkelig Garanti for, at en Laansøger, der ved Statens Hjælp bringes paa Fode, ikke paa ny kommer i for store Vanskeligheder ved Gældsstiftelse. Inden for de Rammer, der nu gives i den gældende § 8, vil en Landbruger kunne opnaa en forstandig og for Driften nødvendig Kredit, samtidig med at de kreditgivende Leverandører vil have en vis, om end begrænset Sikkerhed for Beløbets Betaling. Man maa her regne med, at Leverandørerne under de foreliggende Forhold vil være tilbøjelige til at udvise betydelig Varsomhed, og at der derigennem vil være en vis Garanti for, at der ikke finder letsindig Gældsstiftelse Sted. Skærpes Betingelserne for senere Behæftelse af Ejendommen som nu foreslaaet, tør det befrygtes, at man udelukker en paakrævet og forsvarlig Ydelse af Kredit, hvilket efter vor Formening vilde være uheldigt.